

L ' h o r a p r e s e n t .

La unitat catalana.

Catalunya ha passat pel moment més tràgic de la seva història. Ha tocat a la nostra generació presenciar el renai- xement del nostre poble i l'assoliment d'un inici de llibertat na- cional, seguit de la tercera invasió militar de Catalunya pels espanyols que ha tingut lloc desde 1640 i la dantesca emigració en massa del nostre poble a través dels Pirineus tan sols compa- rable amb la mateixa fugida que féren els nostres avantpassats da- vant de l'invasió dels moros, tot plegat seguit encare de la per- secució i del regne del terror a Catalunya.

Amb tot i tractar-se d'una de les tragèdies més fon- des que ha passat cap poble en l'època moderna, hi ha un fet im- pressionant i és que cap català no creu que aquesta pugui ésser la fi de Catalunya, com els falangistes s'imaginem, i tots els catalans a dintre i a fora de Catalunya, a Europa i més enllà de les mars, continuen creient que Catalunya, és i serà, i que l'hora de la lli- bertat, adhuc potser més ampla que mai, no trigarà molts anys en tornar a sonar.

No hi ha cap règim estable que pugui fonamentar-se damunt de la violència. No hi ha cap persecució violenta que hagi reeixit mai en esborrar la consciència nacional d'un poble. Les violències i les persecucions engendren reaccions. Avui a Catalu- nya, hi ha una reacció sorda i fonda que afirma més que mai les conviccions patriòtiques al cor dels catalans. Els catalans de to- tes les classes socials se senten avui vexats pel fet d'ésser es-panyols. La reacció, és doncs, contra els vexadors per ésser es-panyols. Les errades i manques de tacte dels espanyols a Catalu- nya durant el darrer període de la guerra, han contribuït a que la reacció catalana, agafi més, un to nacional i no d'inglei- xi gaire en diferenciacions polítiques.

Avui l'invasió franquista ha fet de Catalunya una mena de monstre que viu amb l'esperit fora del cos. Els nostres intellectuals, els nostres dirigents, viuen mes enllà avui de les fronteres geogràfiques del nostre poble. Catalunya, en canvi, en el domini espiritual, ha adquirit una expansió espiritual que va més enllà de totes les fites geogràfiques. Els catalans poden es- tar exiliats en diferents països d'Europa o Amèrica, però, la consciència de llur unitat espiritual és més viva i més forta que mai. Mai com avui, s'havien sentit tan aprop els catalans de Fran- ça, d'Anglaterra o d'Amèrica.

Cap català nacional no podrà mai oblidar l'escalf i l'assistència que sovint rebé la nostra renaixença cultural i pa- triòtica dels catalans d'Amèrica. L'auxili que avui ve d'ells i les iniciatives que han posat en marxa per assegurar la persistència de la nostra cultura a l'exili, és no tan sols, una normal reite- ració de llur generosa tradició, sino una ferma per assegurar en el futur la persistència de l'ànima catalana.

Catalans, germans! Catalunya és i serà!

* * * * *